

Miquel de Moragas Spà*

València- Barcelona via èter

La democratització de les comunicacions avui ja no és possible si a més a més de la llibertat d'informació no es reconeixen uns altres dos drets fonamentals: el dret a un lliure i equilibrat flux de la informació i el dret de tots els pobles, llengües, comunitats polítiques i col·lectius a construir els seus propis espais de comunicació àudio-visual.

Que la futura TV valenciana es pugui captar a tot el principat de Catalunya i que, viceversa, la TV3 es pugui captar a tot el País Valencià, no ha de ser entès únicament com una aposta de competències, sinó com una condició de la democratització de les nostres comunicacions.

Tinguem en compte que la CEE defensa ja el lliure flux de comunicació entre els seus estats, que les transmissions de satèl·lit es multipliquen sense trobar dificultats legals, que es promou la creació de l'espai àudio-visual europeu i es protegeix la producció àudio-visual pròpia, i que mentrestant l'Estat espanyol, amb la legislació centralista de l'estatut de RTV, la llei de la televisió privada i la llei d'organització de les comunicacions, dificulta la creació d'espais de comunicació descentralitzats.

La legislació centralista ha concebut les televisions autonòmiques per a restar recloses en elles mateixes, sense capacitat de flux, sense accés a les xarxes de comunicació públiques. Si ens limitéssim a exercir les competències que ens donen les lleis vigents, els ca-

talans ens hauríem de conformar amb comunicar-nos —gràcies a TV3— amb nosaltres mateixos, però no ens podríem comunicar amb els valencians, els valencians es veurien ells mateixos en la seva televisió, però no podrien comunicar-se amb els mallorquins o amb els andalusos, etc. La possibilitat de comunicar-se amb tots, de crear fluxos d'informació, i el que és més important, de crear estereotips sobre les cultures i les regions, quedaria reservat a TVE com si el lliure flux de la informació fos, únicament, un dret dels estats.

S'està demostrant que aquí els obstacles són més jurídic-polítics que tecnològics. Amb uns pocs repetidors, molts dels quals ja existeixen gràcies a la iniciativa popular, es pot construir via èter un espai àudio-visual per a tots els pobles de llengua catalana, amb un flux plural.

Però amb el lliure flux no n'hi haurà prou. També cal pensar en l'equilibri informatiu i aquest no s'aconsegueix espontàniament, sinó a través de programes de cooperació. Si tots els estats d'Europa es coordinen avui per a protegir la seva producció televisiva ¿què no hauran de fer els ens televisius amb una llengua comuna i minoritzada com és la nostra?

La televisió, abans tan temuda, és ara una de les millors esperances de la normalització de la nostra llengua i de la nostra cultura.

** Catedràtic de comunicació
i vice-rector de la UAB.*